

Lieske

Een verhaal over toverdiertjes

Lieske gaat met een fee mee onder de grond. En wat ziet ze daar allemaal? Heel veel beestjes!

Lieske! Lieske kijkt verwonderd in het rond naar al die bladeren op de grond. Van bruin tot rood, van oranje naar geel. Twee, 8000, een miljoen, wat veel!

Oe, pas op! Van één, één, twee verschijnt daar zo een echte fee!
De fee die klappert met haar oren en zachtjes fluistert: "Moet je horen

onder de bladeren, vlak onder de grond, daar eten friemelende diertjes hun buikjes rond
Liefst ietwat rottend, een takje, een blad, kom, eet maar door, in de herfst zijn er zat.

Ga je mee naar dit betoverend leven? Onder je voeten valt veel te beleven!
En daar gaat Lieske mee met de fee. Zinkend en zakkend zo naar benee.

Lieske kijkt, maar ziet geen zier. Pikkedonker is het hier.
Maar langzaam daar de beestenboel: torretjes, pootjes, wormpjes, krioel.

Planten en de bomen, een hapje, een hap, alle diertjes tezamen eten het blad en de tak.
Schrans de Schimmel zit overal, opdat hij het blad tot moes maken zal.

Het blad is dan zacht als shampoo in je haar, wie eet er verder het blad zacht en klaar?
Mwah, Professor Pissebed lust wel een beetje, maar omdat een pissebed nooit alenig is,
weet je, is een beetje nooit een beetje.

De worm pierewurmt van sipsopsapen zuigt het op die malse pap. Alles is op en
uitgekakt, gemalen en losjes aaneengeplakt.

Het afval van de natuur dat is opgesnoept, wordt allemaal weer uitgepoept.

Van die poep groeien de planten en bomen blij en dat is weer goed voor jou en mij.

Door al het gefriemel in de grond wordt de bodem kernegezond.